

บันทึก
หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๕

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี ว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทาง
สาธารณะ และให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กำหนด

เหตุผล

เนื่องจากเทศบาลเมืองปทุมธานี มีผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้า ในที่หรือทางสาธารณะ
เป็นจำนวนมาก และเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองปทุมธานี
จึงเห็นสมควรตราเทศบัญญัติ ว่าด้วยการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยอาศัยอำนาจ
ตามความในมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา ๕
แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕
มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่ง พระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวง
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งนี้
เนื่องจากคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๔๔/๒๕๔๖ เรื่องมอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงสาธารณสุข และผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒ ในเขตจังหวัดอื่น มอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ และมีคำสั่งอุทธรณ์
ตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติ
ราชการแทน ทั้งนี้เพื่อใช้บังคับเป็นการทั่วไป ในการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ รวมถึง
การจัดระเบียบในการประกอบการค้า การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ถูกต้อง
ตามที่กฎหมายบัญญัติ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี จึงจำเป็น
ต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี

เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ แห่ง พระราชบัญญัติ เทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ แก้ไขเพิ่มเติม โดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ เทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกอบมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย และอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆ พ.ศ. ๒๕๔๕ รวมทั้งได้มีคำสั่งกระทรวงสาธารณสุขที่ ๔๔/๒๕๔๖ เรื่อง มอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข และผู้ว่าราชการจังหวัด พิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๒ ในเขตจังหวัดอื่น มอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ และมีคำสั่งอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

เทศบาลเมืองปทุมธานี โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาเทศบาลเมืองปทุมธานี และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี จึงตราเทศบัญญัติ เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปทุมธานี เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้ ในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี เมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองปทุมธานี

ข้อ ๓ นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับ บรรดาเทศบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่งอื่นๆ ที่ได้ตราไว้แล้ว ก่อนเทศบัญญัตินี้ ซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัติฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เร่ขาย” หมายความว่า การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยมีได้จัดวางอยู่ในที่หนึ่งที่ใดปกติไม่ว่าจะเป็นทางบกหรือทางน้ำ

ข้อ ๕ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยลักษณะวิธีจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ใดเป็นปกติหรือเร่ขาย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ผู้ใดจะขอรับใบอนุญาต จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตด้วยตนเองต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนด และแสดงให้เห็นชัดว่าจะจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะโดยวิธีจัดวางสินค้า ในที่หนึ่งที่ใดเป็นปกติหรือวิธีการเร่ขายสินค้า

ในการออกใบอนุญาตตามวรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระบุชนิดหรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้า และสถานที่ที่จะจัดวางสินค้าเพื่อจำหน่าย ในกรณีที่จะมีการจัดวางสินค้าในที่หนึ่งที่ใดเป็นปกติ รวมทั้งกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรไว้ในใบอนุญาตด้วยก็ได้

การเปลี่ยนแปลงชนิดหรือประเภทของสินค้า ลักษณะวิธีการจำหน่ายสินค้าหรือสถานที่จัดวางสินค้าให้แตกต่างไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต จะกระทำได้อีกต่อเมื่อผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้จัดแจ้งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไว้ในใบอนุญาตแล้ว

ผู้ใดจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ และมีใบอนุญาตให้จำหน่ายอยู่แล้วก่อนวันประกาศใช้เทศบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้ต่อไปได้จนถึงวันที่ใบอนุญาตให้จำหน่ายดังกล่าวสิ้นอายุและถ้าผู้ใดจำหน่ายสินค้าโดยไม่มีใบอนุญาต ผู้นั้นต้องดำเนินการขอรับใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

ผู้ใดประสงค์จะขออนุญาตเพื่อจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะตามเทศบัญญัตินี้ต้องมีคุณสมบัติหรือเป็นไปตามเงื่อนไข ตามข้อกำหนดของเทศบาลเมืองปทุมธานี

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร มีอำนาจออกประกาศดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตห้ามจำหน่ายหรือซื้อสินค้าโดยเด็ดขาด

(๒) กำหนดบริเวณที่หรือทางสาธารณะ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าบางชนิดหรือบางประเภท หรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้าตามกำหนดเวลา หรือเป็นเขตห้ามจำหน่ายสินค้า โดยวิธีจำหน่ายในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไข ในการจำหน่ายสินค้าในบริเวณนั้น

ในการดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองปทุมธานีและบริเวณที่กำหนดเป็นเขตตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีและต้องกำหนดวันที่จะบังคับใช้ตามประกาศนั้นไม่น้อยกว่า สิบห้าวัน นับแต่วันประกาศ

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ช่วยจำหน่าย ทำอาหาร ประกอบอาหาร ปรงอาหาร เมื่อมีเหตุควรเชื่อว่าคนเป็นโรคติดต่อหรือซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุข ได้ตรวจแล้วปรากฏว่าเป็นพาหะนำโรค และได้รับแจ้งความเป็นหนังสือว่าคนเป็นพาหะนำโรคติดต่อ ดังต่อไปนี้

- (๑) กามโรค
- (๒) วัณโรค
- (๓) โรคเรื้อน
- (๔) อหิวาตกโรค
- (๕) โรคคางทูม
- (๖) โรคบิด
- (๗) โรคผิวหนังที่นำรังเกียจ
- (๘) โรคอุจจาระร่วง
- (๙) โรคไขุ่สุกใส
- (๑๐) โรคหัด
- (๑๑) โรคหัด
- (๑๒) โรคไข้ไทฟอยด์
- (๑๓) โรคไวรัสตับอักเสบ
- (๑๔) โรคพยาธิ
- (๑๕) โรคอื่นๆ ตามประกาศของกระทรวงสาธารณสุข

ข้อ ๘ การจำหน่ายสินค้าประเภททั่วไป โดยวิธีการจัดวางสินค้าหรือเร่ขายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ ผู้จำหน่ายสินค้าหรือผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า ต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

- (๑) รักษาความสะอาดสถานที่ หรือบริเวณที่จำหน่าย ทั้งในระหว่างทำการค้าและเลิกทำการค้าแล้วให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๒) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยให้เพียงพอ โดยห้ามทิ้งลงในที่สาธารณะ
- (๓) แผงสำหรับวางขาย เช่น แกร์ แท่น โต๊ะ ต้องทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง มีขนาดและความสูงตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด
- (๔) จัดวางสิ่งของ เครื่องใช้ จัดวางสินค้า ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ยื่นล้ำบริเวณที่กำหนดให้ ร่มหรือผ้าใบบังแดด รวมทั้งตัวผู้ค้าต้องไม่ล้ำลงมาในผิวจราจร
- (๕) ต้องแต่งกายให้สะอาด สุภาพเรียบร้อย
- (๖) ห้ามนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อนไปจอดบนทางเท้าเพื่อจำหน่ายสินค้า
- (๗) หลังจากเลิกทำการค้าแล้ว ต้องเก็บวัสดุที่ใช้ในการประกอบการค้าออกจากบริเวณที่อนุญาตทั้งหมด ทุกครั้ง

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวเนื่องด้วยสุขลักษณะส่วนบุคคล ตามคำแนะนำของ
เจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับของเทศบาลเมือง
ปทุมธานี ตลอดจนข้อกำหนด เรื่อง การประกอบการค้าในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี
และข้อกำหนดอื่นๆ โดยเคร่งครัด

ข้อ ๕ การจำหน่ายสินค้าประเภทอาหาร โดยวิธีการจัดวางสินค้าหรือเรขาคณิตสินค้า ในที่หรือ
ทางสาธารณะผู้จำหน่ายสินค้าหรือผู้ช่วยจำหน่ายสินค้า ต้องปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะส่วนบุคคล ดังนี้

(๑) อาหารที่จำหน่าย ต้องสะอาดถูกหลักอนามัยและปลอดภัย

(๒) ร่างกายต้องสะอาด คัดเล็บมือให้สั้น ถ้ามีบาดแผลบริเวณฝ่ามือหรือนิ้วมือ

ต้องทำการปิดแผลให้เรียบร้อย

(๓) ไม่สูบบุหรี่ ไม่เสพยาของมึนเมา ไม่รับประทานอาหารหรือขบเคี้ยวสิ่งใดๆ

ในขณะที่เตรียมอาหาร ประคบอาหารหรือจำหน่ายอาหารและต้องไม่ไอ จาม รดอาหาร

(๔) ต้องสวมผ้ากันเปื้อนที่สะอาด สวมหมวกคลุมผม และสวมรองเท้า ขณะเตรียมอาหาร
ปรุงอาหาร หรือจำหน่ายอาหาร

(๕) ห้ามมิให้ใช้มือจับอาหาร เว้นแต่จะ ได้ใช้ที่จับอาหารหรือสวมใส่ถุงมือที่สะอาด
สำหรับจับอาหารนั้น โดยเฉพาะ

(๖) ต้องใช้ภาชนะหรือวัสดุที่สะอาด ใส่หรือห่อหุ้มอาหารให้แก่ผู้ซื้อ และห้ามใช้กระดาษ
ที่มีหมึกพิมพ์ห่อหุ้มอาหาร และให้รวมถึง ตะเกียบ จาน ถ้วยชาม ช้อน ที่ตักแต่งสีด้วย

(๗) ต้องปกปิดอาหาร เครื่องปรุงอาหาร ภาชนะใส่อาหาร เครื่องใช้สำหรับประกอบอาหาร
ปรุงอาหาร ให้สามารถป้องกันฝุ่นละออง แมลงวัน และสัตว์ซึ่งเป็นพาหะนำโรคได้

(๘) จัดให้มีน้ำสะอาดอย่างเพียงพอ สำหรับเตรียมอาหาร ประกอบอาหาร ปรุงอาหารหรือ
ล้างอาหารหรือภาชนะ เครื่องใช้ต่างๆ และต้องดูแลรักษาภาชนะเครื่องใช้ อุปกรณ์สำหรับเตรียมอาหาร
ประกอบอาหาร ปรุงอาหารให้สะอาด ใช้การได้คืออยู่เสมอ

(๙) จัดให้มีที่สำหรับล้างภาชนะ อุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ ด้วยวิธีที่ถูกสุขลักษณะส่วนบุคคล
และต้องทำบ่อคักไขมัน ก่อนที่จะเทน้ำที่ใช้แล้วลงสู่รางระบายน้ำ หรือทางระบายน้ำสาธารณะ

(๑๐) จัดให้มีการป้องกัน มิให้เกิดเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน
อันเนื่องมาจากการเตรียมอาหาร ประกอบอาหาร ปรุงอาหาร จำหน่ายอาหารหรือการเสิร์ฟอาหาร

(๑๑) ห้ามมิให้ใช้วัสดุซึ่งเป็นพลาสติก ใส่เครื่องปรุงรสอาหาร โดยให้ใช้แก้ว เมลามีน
หรือวัสดุอื่นๆ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำหรือเห็นชอบ และต้องมีฝาปิดมิดชิด

(๑๒) ไม่จ้างหรือให้บุคคล หรือใช้บุคคลซึ่งป่วยเป็นโรคติดต่อ หรือมีเหตุควรเชื่อว่าป่วย
เป็นโรคติดต่อตามข้อ ๗ ประกอบอาหาร ปรุงอาหารหรือจำหน่ายอาหาร

(๑๓) ต้องปฏิบัติตามข้อ ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ(๗) โดยเคร่งครัด

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวเนื่องด้วยสัญลักษณ์ส่วนบุคคล ตามคำแนะนำของ
เจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับของเทศบาลเมือง
ปทุมธานี ตลอดจนข้อกำหนด เรื่อง การประกอบการค้าในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี
และข้อกำหนดอื่นๆ โดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๐ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข
มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆมาให้อ่านคำหรือแจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ
หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใดๆในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ หรือตามพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกใบอนุญาต หรือเรียกหนังสือ
รับรองการแจ้ง หรือหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตหรือเรียกใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้ง
ปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งตามเทศบัญญัติ
หรือตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) บิดหรืออายัดสิ่งของใดๆที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน
เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีที่เป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆที่สงสัยว่า จะไม่ถูกสัญลักษณ์หรือจะก่อให้เกิด
เหตุรำคาญจากอาคาร หรือสถานที่ใดๆเป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบ
ตามความจำเป็นได้โดยไม่ต้องใช้ราคา

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่
ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองปทุมธานี ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้ง
จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น บุคคลดังกล่าวจะต้องแสดงบัตรประจำตัว ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง
ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องในขณะปฏิบัติหน้าที่ด้วย และให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการใดๆตามที่ระบุไว้ในเทศบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้อง
ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงสาธารณสุข เทศบัญญัตินี้ หรือประกาศ
ที่ออกตามเทศบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ ถ้าผู้ดำเนินการ
ไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินกิจการนั้น จะก่อให้เกิดมีเหตุอันควรสงสัยว่า จะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรง

ต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้หยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่า เจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันทีและต้องทำ เป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำเนินการหรือผู้ดำเนินการ ไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำสั่งนั้นไว้ ในที่เปิดเผยเห็นง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ดำเนินการ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่ง แล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือมีการกระทำใดที่ฝ่าฝืน บทแห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุข แจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า เหตุตามวรรคหนึ่งจะมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ถ้าอนุญาตให้จำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะต่อไป จะเป็นอันตรายแก่สุขภาพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เป็นส่วนรวม ซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจออกคำสั่ง ให้ผู้กระทำการ ไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าว แก้ไขหรือระงับเหตุ นั้น หรือดำเนินการใดๆเพื่อแก้ไข หรือระงับเหตุ นั้น ได้ตามสมควรแล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าพนักงานสาธารณสุข และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๑๐ วรรคสอง แห่งเทศบัญญัตินี้ เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมหรือปราบปรามผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น และผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะเลิกประกอบกิจการให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบด้วย

ข้อ ๑๕ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะโอน หรือกระทำการโดยประการอื่นใด เพื่อให้บุคคลภายนอกได้รับ หรือมาใช้ประโยชน์ในสถานที่ ที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้ามิได้ เว้นแต่เป็นสามี ภรรยา หรือบุตร โดยชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

ข้อ ๑๖ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานีเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สามสิบวัน เมื่อได้ยื่นคำขอ พร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบ อนุญาต

ข้อ ๑๗ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอรับใบอนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้อง หรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ ในคราวเดียวกัน และในกรณีที่จำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้ง แจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายใน สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาต ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งๆละ ไม่เกิน สิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลา และเหตุจำเป็นแต่ละครั้ง ให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาประกอบกิจการ

ข้อ ๑๙ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอ รับใบแทนใบอนุญาตภายใน สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด พร้อมหลักฐานดังนี้

(๑) เอกสารแจ้งความต่อเจ้าพนักงานตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีที่ชำรุดในสาระสำคัญ

(๓) รูปถ่ายที่กำหนดในการขอรับใบอนุญาต

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการออกใบแทนใบอนุญาต โดยในใบแทนใบอนุญาตให้ประทับ คำว่า "ใบแทน" ด้วยอักษรสีแดงกำกับไว้และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนใบอนุญาต พร้อมลงลายมือชื่อ เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนใบอนุญาตและต้นขั้วใบแทน ใบอนุญาต และบันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุนามสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญ และให้ใช้ใบแทนใบอนุญาต เท่ากับเวลาที่เหลืออยู่ของใบอนุญาตเดิม

ข้อ ๒๐ กรณีที่ปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงสาธารณสุข หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไข ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกิน สิบห้าวัน

ข้อ ๒๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

อีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือเทศบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงสาธารณสุข หรือเทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการ ตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๒. คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานทำงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำสั่ง ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึงหรือวันที่ปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๓. ผู้ถูกสั่งเพิกถอน จะขอรับใบอนุญาต สำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๔. ผู้ได้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม ตามอัตราและตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้ายเทศบัญญัตินี้ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้น ก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป ตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้ จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๕. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตาม ข้อ๑๑ และข้อ๒๔ วรรคสอง หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตามเทศบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขออกคำสั่งตามข้อ ๑๒ วรรคสอง ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี จะเห็นสมควร ให้มีการทุเลาการบังคับตามคำสั่งนั้นไว้ชั่วคราว

ข้อ ๒๖ การพิจารณาอุทธรณ์ตามข้อ ๒๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี พิจารณาโดยไม่ชักช้า คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีให้เป็นที่สุด

ข้อ ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๕ วรรคหนึ่ง แห่งเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๖ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๘ ผู้ใดฝ่าฝืน ข้อ ๕ วรรคสาม และข้อ ๖(๑) แห่งเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศตามข้อ ๖ (๒) ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ แห่งเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียก หรือ ไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐาน หรือขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือตามข้อ ๑๐ แห่งเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๑ ผู้ใดฝ่าฝืนดำเนินการ ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๒ กรณีตามข้อ ๑๒ และข้อ ๒๕ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานีรายงานการปฏิบัติราชการ แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข พร้อมด้วยปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในเขตเทศบาลเมืองปทุมธานี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขทราบ เป็นระยะทุกสามเดือน เว้นแต่เป็นกรณีสำคัญเร่งด่วน ให้รายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขทันที

ข้อ ๓๓ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตจังหวัดปทุมธานี สำหรับในเขตอำนาจของเทศบาลเมืองปทุมธานี ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี อัยการจังหวัดปทุมธานี และผู้กำกับ การตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี

บรรดาความผิดตามเทศบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีมีอำนาจเปรียบเทียบ

สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย มีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้ด้วย

เมื่อได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเล็กน้อย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีต่อไป

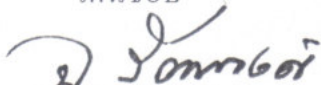
ข้อ ๓๔ ให้นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ รวมทั้งให้มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือข้อกำหนดให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

(นายโพนุลย์ หาญสวัสดิ์)

นายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี

เห็นชอบ

(นายเจตน์พล รัตนวงษ์)

(รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปทุมธานี)

ผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมแนบท้ายเทศบัญญัติ
เรื่อง การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๑ ใบอนุญาตจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

ฉบับละ

๒๐๐ บาท / ปี